

обращать внимание на самые приятные, на первый взгляд незначительные, моменты. И вообще, каждому из нас стоит больше хвататься за радости в жизни, ценить приятный круг общения с друзьями, помнить приятные моменты, которые радовали сердце и грели душу. Ибо только тогда душа сможет противостоять безмолвному течению времени, которое так стремительно рвётся вперёд, сжигая наши дни жизни, как свечи.

Список использованной литературы:

1. Жигалова, М.П. Интерпретация и анализ в литературе: теория и практика: монография / М.П.Жигалова; Брест. гос. ун-т имени А.С.Пушкина. – 2-е изд., доп. Рекомендовано редакционно-издательским советом учреждения образования «Брестский госуниверситет имени А.С.Пушкина» – Брест: БрГУ, 2011. – 269с.

2. Технологии и методики обучения литературе: учеб. пособие /под ред. В.А.Кохановой / М.П.Жигалова, В.А.Коханова, Е.Ю.Колышева, Н.С. Михайлова. – М.: ФЛИНТА: Наука, 2011. – 248с. – авторские разделы 5.3 (с. 152-164), 8.3 (с.222-238).

3. Крупник В. Зелёный остров: /Стихотворения – Монреаль, 2006 (Нежин: ООО «Видавництво «Аспект-Полиграф»), 2006. – 160с.

16. Парчук Н. М., пісьменнік
Брэсцкага абласнога аддзялення
Саюза пісьменнікаў Беларусі
(Рэспубліка Беларусь)

ПАКОРАНЫ ПРЫГАЖОСЦЮ ПАЛЕССЯ: ПІСЬМЕННІК-БЕРАСЦЕЕЦ ВЕНЬЯМІН БЫЧКОЎСКІ ¹

Анатацыя. У артыкуле выкладзены звесткі пра вядомага ў Беларусі і далёка за яе межамі пісьменніка-берасцейца Веньяміна Мікалаевіча Бычкоўскага, які ўзнямае даволі сур'ёзныя і складаныя пытанні сучаснага жыцця, праблемы паводзін чалавека ў грамадстве.

Ключавыя словы: Веньямін Бычкоўскі, паэт, празаік, Целяханы, Бабровічы, гістарычная радзіма

¹ Пераможца конкурсу "Берасцейскія пісьменнікі - летапісцы роднага краю", 2023. У якасці заснавальнікаў краязнаўчага конкурсу "Берасцейскія пісьменнікі – летапісцы роднага краю" выступілі Брэсцкае абласное аддзяленне Саюза пісьменнікаў Беларусі і УК "Брэсцкі абласны краязнаўчы музей". Урачыстае падвядзенне вынікаў краязнаўчага конкурсу і ўганараванне яго пераможцаў адбылося 18 красавіка 2023 года ў Міжнародны дзень помнікаў і гістарычных мясцін у "Музеі выратаваных каштоўнасцяў".

N. M. Parchuk, writer Brest
Regional Branch The Union
of Writers of Belarus
(Republic of Belarus)

CONQUERED BY THE BEAUTY OF POLESIE: WRITER-BREST RESIDENT VENIAMIN BYCHKOVSKY

Annotation. The article contains information about a well-known writer in Belarus and far beyond its borders, a Brest resident Veniamin Bychkovsky, who raises quite serious and complex issues of modern life, problems of human behavior in society.

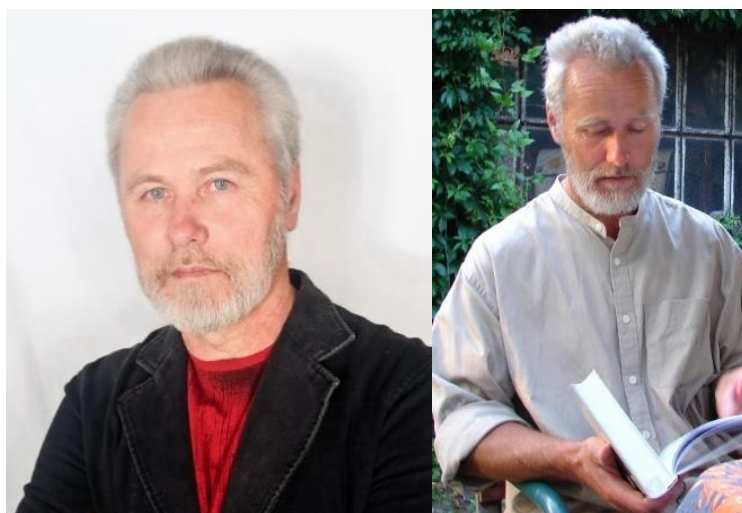
Key words: Veniamin Bychkovsky, poet, novelist, Telekhany, Bobrovichi, historical homeland

Каб спасцігнуць розумам глыбіні мудрасці, а тым больш дабрацца да патаемных вяршынь пазнання, чалавеку патрэба не толькі шмат вучыцца, прачытаць горы разумных кніг, многа павандраваць па свеце, багата чаго пабачыць, але і многае перажыць, перадумаць, перацярапецць на жыццёвым шляху.

І такім дапытлівым чалавекам-вандраўніком, упартым выпрабавальнікам свайго здароўя і сілы духу з'яўляецца вядомы ў Беларусі і далёка за яе межамі пісьменнік-беларусец Венямін Бычкоўскі [3].

Па волі лёсу нарадзіўся будучы літаратар у далёкім ад нашых мясцін горадзе Уфе, але покліч крыві, голас продкаў вярнулі яго ў сінявокую азёрную Беларусь, у роднае Палессе, у Івацэвіцкі раён, дзе знаходзяцца глыбокія карані яго роду, дзе спачываюць продкі.

І калі раней, пражываючы ў Расіі, Бычкоўскі займаўся спортам і турызмам, то ў цяперашні час кола яго заняткаў і захапленняў – літаратурная творчасць, археалогія, краязнаўства (вывучэнне гісторыі Палесся) – тое, што прымушае творчага чалавека сур'ёзна задумвацца над ходам гістарычных падзей, сэнсам жыцця, над непарыўнай духоўнай сувяззю пакаленняў, мімалётнасцю часу, загадкамі прыроды.

В. М. Бычкоўскі

Свае назіранні, уражанні пісьменнік аналізуе, абагульняе, напаўняе ідэяй, сюжэтам, вызначае тую ці іншую тэму. Увасобленае і адлюстраванае на паперы становіцца публіцыстыкай альбо літаратурна-мастацкім творам – набыткам чытацкай увагі.

Прыехаўшы ў 1995 годзе ў Беларусь пагасціць, Венямін Мікалаевіч Бычкоўскі па-юнацку з першага позірку ўлюбіўся ў непаўторную прыгажосць пявучай палескай зямлі, яе магутныя старажытныя лясы, сінія азёры і рэкі, у шаўкавістыя лугавыя травы і – застаецца тут назаўсёды.

З таго часу шчаслівы беларус, пасяліўшыся на гістарычнай радзіме, поўнасьцю прысвячае сваё жыццё і літаратурную дзейнасць апяванню і праслаўленню красы і велічы роднага Палесся, прыўмнажэнню яго духоўнага багацця... Быццам стараецца сплаціць любай Бацькаўшчыне вядомыя толькі яму даўгі за працяглую адсутнасць, за жыццё, праведзенае па-за яе межамі.

Як паэт і празаік, Венямін Мікалаевіч ва ўсіх сваіх творах заўсёды – шчыры, праўдзiвы, прынцыповы, добразычлівы, па-мудраму глыбокадумны.

У аўтарскіх кнігах з трапнымі ды лаканічнымі назвамі “Мяжа” [1], “Час пік” [2], якія пабачылі свет у 2018 і 2019 гадах, ён, па-філасофску разважаючы, узнімае даволі сур’ёзныя і складаныя пытанні сучаснага жыцця, праблемы паводзін чалавека ў грамадстве, выкрывае заганныя людскія ўчынкі.

Яго цікавіць мэта і сэнс чалавечага існавання на зямлі, узаемасувязь міроў, вякоў, пакаленняў, духоўнасць і маральнасць грамадства, над чым не кожны з нас задумваецца, і далёка не кожны пісьменнік адважыўся б узяцца за тлумачэнне і вырашэнне такіх складаных пытанняў.

Верыцца, што творца не толькі глыбока разумее, але і сапраўды яскрава адчувае, душою бачыць і мклівае цяжэнне часу, якое адбываецца ў прыродзе, прасторы, гісторыі, бурліць у чалавечым жыцці, крыві, сэрцы.

Змест яго твораў амаль цалкам аўтабіяграфічны. У іх праўдзiва адлюстраваны нялёгкае жыццё і творчы шлях пісьменніка, яго турботы, мары, імкненні, жаданні, яго ўласная філасофія.

Кніга “Час пік”

Веньямін Бычкоўскі на Вядо

Так, апісваючы прыгажосць Палесся і перажыванні лірычнага героя Аляксея Астахава, правобразам якога сам і з’яўляецца, аўтар распавядае: “Неба проста ляжыць на зямлі! І, уступаючы ў туман, уступаеш у воблака ці хмару, – гэта першае, чым падкупіла яго Палессе... Неба агромністым німбама накрывае тут зямлю, але зямля не лічыць сябе святой ці абранай, хутчэй усяго наадварот – хаваецца ў вільготных балотах альбо ў лясах, накрываецца мохам... Раскаты грому тут кладуцца ўсёй моцай на зямлю, а маланкі адна за адной балюча раняць яе. А пакорлівая зямля ўсё церпіць, трывае. А можа ачышчаецца праз агонь з нябёсаў? Ці збірае энергію для нейкіх іншых патрэб? Калі зямля Палесся не возьме на сябе ўсё напружанне чорных хмар, то страшны агонь упадзе ў другое месца, і хто ведае, што з гэтага атрымаецца?” [2].

Вуснамі таго ж Астахава аўтар разважліва прамаўляе: “А што калі Палессе – абярэг Белай Русі? То ж не выпадкова зямля на Палессі мае вялікую гаючую сілу балот і рэчак: усе ранкі тут прамываюцца чыстай вадой, прысыпаюцца іскрыстым пяском, бінтуюцца мяккім мохам. І ўсё тут прыжываецца, расце! А якая чысціня! Няма запыленага лісця нават пры дарозе! Расліны – парасткі траў і стромкага, нікім не кранутага лесу – прарастаюць у самае неба!...” [2].

Як бачым, творца на рэдкасць неабыякавы, чуйны, мэтанакіраваны чалавек, які непакоіцца не толькі за сваіх сучаснікаў, за кожнага з нас, але і за мінулыя вякі, ранейшыя пакаленні, а таксама за будучыню краіны і усяго свету. Ён – пісьменнік-філосаф, пісьменнік-мысліцель, які ўмее глядзець не толькі ўглыб сябе, але і спрабуе зазірнуць углыбкі чалавечага розуму, спасцігнуць сутнасць справы, спрабуе дакапацца да праўды і справядлівасці, стараецца давесці кожную сваю думку да лагічнага завяршэння, да сапраўднай дасканаласці.

Усе творы Веньяміна Бычкоўскага напоўнены дабрынёй і верай у заўтрашні шчаслівы дзень, у кожным нязменна прысутнічае вялікая любоўю да ўсяго прыгожага, роднага і дарагога сэрцу. Таму і прыцягваюць да сябе чытачоў, якія імкнуцца больш даведацца аб гэтым незвычайным, духоўна багатым і мужным чалавеку, каб з яго дапамогай глыбей пазнаць і мацней палюбіць палескі край, маляўнічы куточак роднай зямлі.

Акрамя таго, творца – аматар разгадваць законы прыроды, сакрэты часу і нават вечнасці, каб, як сам выказваецца, “пранікнуць розумам” у сутнасць і

заканамернасць жыцця. Бо і сапраўды, спасцігаючы жыццё, чалавек пачынае глядзець на яго вачыма мудрасці, вачыма празарліўцы. Тое, што здабыў сам, чаго дасягнуў, што даведаўся аб жыцці і людскіх лёсах, пісьменнік па-майстэрску распавядае нам, сваім чытачам.

Як уласціва паэту, Вен'ямін Бычкоўскі і ў сваёй прозе – лірык і летуценнік. Прычым, з пачуццём абавязку, з багатай фантазіяй і ўяўленнем. Летуценнік, які навучыўся свае памкненні і мары пераносіць у рэальнасць. Так, стварыўшы ўласнымі рукамі этнаграфічныя музеі ў школе г.п. Целяханы і в. Бабровічы, дзе жыве сам, сабраўшы туды старадаўнія экспанаты, часта знаходзячыся сярод іх як рупліўца і экскурсавод, пісьменнік, здаецца, навучыўся праз іх, гэтыя экспанаты, слухаць галасы продкаў, бачыць іх твары, побыт, разумець іх пачуцці, імкненні, жаданні.

Хочацца верыць, што гэта яны, продкі, нейкім таемным чынам падказалі свайму наступніку-дабрачынцу ўзвесці ў Бабровічах капліцу-помнік у гонар святой вялікамучаніцы Параскевы і ў памяць бязвінна забітых у час Вялікай Айчыннай вайны жыхароў вёсак Бабровічы, Вяда, Тупічыцы і Красніца. Цяпер у гэтай капліцы ў святочныя дні памінаюцца душы закатаваных.

Тэмы твораў, якія ўвайшлі ў зборнікі, розныя, па-свойму кранальныя і павучальныя. У кожным – свая ідэя. Сюжэты таксама адрозніваюцца арыгінальнасцю. Але ва ўсіх абавязкова прысутнічаюць любоў і адданасць Радзіме, людзям, свайму краю, роднай зямлі, усе яны пранізаны патрыятычнымі пачуццямі, высокімі памкненнямі, напоўнены сапраўднай чалавечнасцю і разважлівасцю.

Калі чытаеш творы Вен'яміна Бычкоўскага, назіраеш за рухам раскрыцця сюжэтаў, за логікай аўтарскага мыслення – паступова, пакрыху спасцігаеш само жыццё, вучышся ў пісьменніка адольваць нечаканыя перашкоды і цяжкасці, імкнешся фарміраваць у сабе лепшыя чалавечыя якасці, выпрацоўваць правілы паводзін, разумець законы прыроды, рабіць свае вывады і заключэнні.

За што і хочацца выказаць сардэчную падзяку таленавітаму майстру мастацкага слова, вернаму сыну беларускага народа і пажадаць яму моцнага здароўя, крылатага натхнення і новых дасягненняў на літаратурнай ніве.

Спісок іспользованнай літаратуры:

1. Вен'ямін Бычкоўскі. Межа : зборнік апавяданняў. – Москва : Інтерна-цыональ-ны Союз пісателёў: Серія: Фэстываль Бориса і Глеба, 2018. – 104 с.
2. Вен'ямін Бычкоўскі. Час пик: зборнік філасофскай прозы. – Москва : Інтерна-цыональны Союз пісателёў: Серія: Фэстываль Бориса і Глеба, 2019. – 100 с.
3. Біябібліяграфічны даведнік Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьме-ннікаў Беларусі. Творчы партрэт пісьменніцкай суполкі. – Брэст: Альтэрнатыва, 2018. – 176 с.